

Davul ve Zurna Sesinde Ayancık-Sinop Yolculuđu

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:26 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:28

Davul ve Zurna Sesinde Ayancık-Sinop Yolculuđu

Turan Gökmenođlu

5 Kasım 2008 sabahı İstanbul'daki evimizden üç yıldır ayrı kaldığımız memleketimize gitmek üzere yola çıktık. Sabahın mahmurluğu yüzümüzden akıp giderken, İstanbul'un kalabalık yolları tenhalaşmaya ve yerini İzmit yeşilliğine bırakmaya başladı. Şehir merkezi tabelasını geçip yolun dağlara uzanan kıvrımlarına tırmanırken, çok sevdiğim ve geçen yıl kaybettiğim sevgili Özcan ağabeyimi anarak Adapazarı ovasına doğru yollandık.

Bir gün önce küçük kardeşimin 18 yıldır süren çocuk özleminin sonuna geldiğini öğrenince sabahın ilk ışıkları ile doğduğum yere yapacağımız yolculuğun hazırlığına başlamıştık. Kardeşimi babalık heyecanında yalnız bırakmak olmazdı.

Sapanca gölünün kenarından geçerken eşimin doğduğu ve yaşadığı kasabayı, Bolu dağlarını ve tüneline geçerken de arkadaşım Muammer'i andık. Gerede'ye kadar yolculuğumuz otoyolda sürdü. Buradan Karabük - Kastamonu sapağına girdik. İlk Sinop tabelasına burada rastladık.

Otoyolları oldum olası sevmem. İstedğimden daha hızlı araba kullanmak zorunda kaldığım için. Karabük, Demir Çelik tesislerinin tozu dumanı altında solmuş, iki tepe arasından gülümsemeye çalışırken aracımız Kastamonu'ya doğru ilerlemeye başladı. Buralar doğduğum toprakların ikiz kardeşine benzer. İnsanları sıcak, yardımsever, güler yüzlü ve cana yakın, evleri, ağaçları, dağları ve doğal yapısı Sinop'un aynısı...

Sarımsak diyarı Taşköprü'yü geçince Hanönü'nde, uzun zamandır memleket özlemi çeken İbrahim arkadaşımızı andık. İçimi tarifsiz bir heyecan kapladı. Artık her an Ayancık tabelasına rastlayabilirdik. Beni bundan fazla heyecanlandıran başka bir kelime olamaz. Yüreğim yerinden oynarken Ayancık tabelası bizi karşıladı. Özlemimi, Ayancık'ı Boyabat'tan ayıran sıra dağlara serpererek Sinop yoluna devam ettik.

Davul ve Zurna Sesinde Ayancık-Sinop Yolculuđu

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Salı, 13 Kasım 2012 22:26 - Son Güncelleme Salı, 13 Kasım 2012 22:28

Karnımız acıkmaya başlamıştı. Boyabat sapağını geçince Dranaz dağlarına sardık. Yol kenarlarında küçük çocuklar kızlı erkekli topladıkları böğürtlenleri satıyorlardı. 1.5 ile 5 YTL arası sattıkları böğürtlenleri tadarak ve onlarla sohbet ederek yolculuğumuz sürdü. Yolun kenarındaki lokantada kuyu kebabı ve mangalda kuzu pirzola biftek, domates, biber eşliğinde kaymaklı manda yoğurdu yedik. Çay suyunda demlenen çayımızı da içip yola koyulduk.

Ata topraklarını, yol kenarındaki Gökmenođlu çeşmesini ve babamın mezarını dualarla uğurlarken kardeşimin mutlu haberi geldi. Yeğenim Mustafa (rahmetli babamın adı) Sarp sağlıklı dünyaya gelmiş. Heyecanımız artarken Gerze sapağını da geçtik. Sinop girişinde, Ayancık sapağındaki yeni Atatürk Devlet Hastanesi'nin merdiven başında kardeşim Kurtuluş'la karşılaştık. Kendimizi küçük Mustafa'nın yanında bulduk. Kırmızı yüzlü mini minnacık bir bebek. Gözleri yumuk. Tıpkı büyük oğlum Emre'nin bebekliği.

Annem ve bacımı ağabeyimin evinde bulduk. Geleceğimizden habersizdiler. Sarılıp koklaştık. Ertesi gün Muhittin ağabeyimle ve eşimle balığa çıktık. İki istavrit ve birkaç mezgıt yakaladık. Ben hiç tutamadım. Dönüşte bağlandığımız teknedeki komşular mangalda ızgara istavrit, domates ve biberi, Sinop pidesi ile ikram ettiler. Bu güzel balık ızgarayı yiyerek limana döndük. Denizde bir sürü tekne, çoluk çocuk, hatta bebekli aileler etrafımızda dönüp durdular. Denizin üzeri mutlu insanlarla doluydu. Bir kez daha doğduğum şehirle ve hemşehrilerimle iftihar ettim.

Yazının bütünü www.burctaslari.com "Yazılarım/Anılar" sayfasında

From:"Turan Gökmenođlu" <turang@burctaslari.com>

Date:Wed, 13 Aug 2008 20:03:52 +0300